

Moldova Agroindbank

**Aprobată
prin decizia Consiliului băncii
din “01” decembrie 2008,
procesul-verbal nr.47**

POLITICA DE CONTABILITATE

PENTRU ANUL 2009

(STANDARDE INTERNAȚIONALE DE CONTABILITATE)

CUPRINS

Pagina

I. Introducere.....	2
2. Convențiile Politicii de Contabilitate.....	2
2.1 Concepte de bază.....	2
2.2 Standardele de Contabilitate.....	3
2.3 Exercițiul financiar.....	3
2.4 Principii de consolidare.....	3
2.5 Situațiile financiare.....	3
2.6 Caracteristici calitative ale situațiilor financiare.....	4
2.7 Reevaluarea tranzacțiilor și soldurilor în valuta străină.....	4
2.8 Auditul extern.....	4
3. Domeniile principale ale Politicii de Contabilitate.....	5
3.1 Mijloace bănești.....	5
3.2 Credite și avansuri.....	5
3.3 Deprecierea creditelor.....	5
3.4 Investiții financiare.....	6
3.5 Creanțe-alți debitori.....	7
3.6 Mijloace fixe.....	7
3.7 Active nemateriale.....	8
3.8 Compensarea activelor și datoriilor financiare.....	8
3.9 Recunoașterea veniturilor și cheltuielilor.....	8
3.10 Datorii și active contingente.....	9
3.11 Impozitarea.....	9
3.12 Recunoașterea și anularea instrumentelor financiare.....	9
3.13 Leasing operațional – Banca drept locatar.....	10
3.14 Costuri ale pensiilor și beneficii ale angajaților.....	10
3.15 Provizion pentru deprecierea creditelor.....	10
3.16 Provizion pentru deprecierea valorii investițiilor în capital.....	10
3.17 Dividende.....	11
3.18 Depozite.....	11
3.19 Împrumuturi.....	11
3.20 Datorii către autoritățile publice.....	11
3.21 Capitalul propriu.....	11
3.22 Părți afiliate.....	12
3.23 Instrumente financiare derivate.....	12
3.24 Evenimentele ulterioare datei bilanțului.....	12
4. Dispoziții finale.....	12

1. Introducere

Baza elaborării

Politica de contabilitate în bancă se elaborează de către Departamentul Contabilitate și Finanțe (DCF) în conformitate cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară (SIRF) ce conțin standarde și interpretări aprobate de IASB, precum și Standardele Internaționale de Contabilitate (SIC) și interpretări în vigoare ale Comitetului Permanent pentru Interpretarea Standardelor aprobate de IASC, care sunt în vigoare.

Politica de contabilitate se păstrează în Centrală băncii la Șefii Departamentului Contabilitate și Finanțe, contabilul - șef al băncii. Pentru aplicare în lucru, copii ale Politicii de contabilitate se pun la dispoziția următoarelor persoane:

- Președintele băncii;
- Prim –vicepreședinte al băncii – activitate retail;
- Vicepreședinte al băncii - director financiar;
- Vicepreședinte al băncii – activitate comercială și investiții;
- Vicepreședinte al băncii – șef al Departamentului Tehnologii Informaționale;
- Șef al Departamentului Administrare Riscuri;
- Șef al Departamentului Audit Intern.

Domeniul de aplicare

Politica de contabilitate se aplică în subunitățile Centralei băncii.

2. Convențiile Politicii de Contabilitate

2.1 Concepte de bază

Contabilitatea de angajamente

Efectele tranzacțiilor și ale altor evenimente sunt recunoscute atunci când tranzacțiile și evenimentele se produc (și nu pe măsura ce numerarul sau echivalentul său este încasat sau plătit) și sunt înregistrate în evidențele contabile și raportate în situațiile financiare ale perioadelor aferente.

Continuitatea activității

Se presupune că banca își va continua activitatea în viitorul previzibil și nu are intenția și nici nevoia de a lichida sau de a-și reduce în mod semnificativ activitatea.

2.2 Standardele de contabilitate

Utilizarea SIRF permite băncii să comunice într-un limbaj contabil internațional, general recunoscut și înțeles de investitori, să conducă la creșterea încrederii investitorilor interni și internaționali în informațiile contabile și implicit la atragerea investițiilor de capital.

2.3 Exercițiul financiar

Exercițiul financiar în anul gestionar începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie și include toate operațiunile economice efectuate în bancă în perioada respectivă.

Totalitatea indicilor efectivi, ce țin de activitatea băncii și care reflectă situația patrimonială și financiară a băncii și rezultatele activității economice în anul gestionar se includ și se reflectă în Darea de seamă financiară pentru anul gestionar conform SNC și ajustate în conformitate cu cerințele SIRF emise de către IASC.

2.4 Principii de consolidare

Situațiile financiare consolidate includ situațiile financiare ale băncii și ale întreprinderilor fiice. Situațiile financiare ale întreprinderilor fiice se întocmesc pentru același an de raportare ca banca, fiind utilizate politici de contabilitate consecutive.

Întreprinderile fiice sunt consolidate din data apariției controlului băncii asupra acestor întreprinderi pînă la data transferării controlului altei părți.

2.5 Situațiile financiare

Banca întocmește un set complet de situații financiare conform SIRF distincte și consolidate, ce include bilanțul contabil, raportul privind rezultatele financiare, fluxul mijloacelor bănești și notele care sunt parte integră a situațiilor financiare.

Situațiile financiare sunt prezentate în lei moldovenești (MDL), unitatea monetară a RM. Situațiile financiare sunt întocmite în baza convenției costului istoric, cu excepția activelor financiare clasificate în categoria la valoarea justă, trecute prin contul de profit și pierdere și activelor financiare disponibile pentru vânzare, care sunt evaluate la valoarea justă.

La întocmirea situațiilor financiare consolidate, situațiile financiare ale băncii și ale întreprinderii fiice se combină element cu element, prin însumarea elementelor similare din active, datorii, capital propriu, venituri și cheltuieli

Utilizatorii situațiilor financiare sînt:

- acționarii băncii;
- membrii Consiliului băncii;
- Comisia de cenzori;
- investitorii;
- creditorii (actuali și potențiali)
- clienții;
- furnizorii;
- managerii și salariații;
- Banca Națională a Moldovei;
- auditul intern și extern;
- publicul.

2.6 Caracteristici calitative ale situațiilor financiare

Inteligibilitate

Informațiile furnizate de situațiile financiare pot fi ușor înțelese de utilizatori. Se presupune, că utilizatorii dispun de cunoștințe suficiente privind desfășurarea afacerilor și activităților economice.

Relevanță

Pentru a fi utile, informațiile trebuie să fie relevante pentru luarea deciziilor de către utilizatori. Relevanța informației este influențată de natura sa și pragul de semnificație. Informațiile sunt semnificative dacă omisiunea sau declararea lor eronată ar putea influența deciziile economice ale utilizatorilor, luate în baza situațiilor financiare.

Credibilitatea

Pentru a fi utilă, informația trebuie să fie credibilă. Informația are calitate de a fi credibilă atunci, când nu conține erori semnificative.

Pentru a fi credibilă, informația trebuie să prezinte cu fidelitate tranzacțiile și alte evenimente pe care aceasta fie si-a propus să le reprezinte, fie ceea ce ar putea fi de așteptat, în mod rezonabil, să reprezinte.

Pentru că informația să prezinte, credibil, evenimentele și tranzacțiile pe care le prezintă, este necesar că acestea să fie contabilizate și prezentate în concordanță cu realitatea economică, și nu doar cu forma lor juridică.

Pentru a fi credibilă, informația cuprinsă în situațiile financiare trebuie să fie neutră, adică lipsită de influență.

La întocmirea situațiilor financiare banca va da dovadă de prudență, pentru ca activele și veniturile să nu fie supraevaluate, iar datoriile și cheltuielile să nu fie subevaluate.

Comparabilitatea

Utilizatorii trebuie să poată compara situațiile financiare ale băncii în timp pentru a identifica tendințele în poziția financiară și performanțele sale.

2.7 Reevaluarea tranzacțiilor și soldurilor în valuta străină

Tranzacțiile în valuta străină sunt înregistrate la rata de schimb din ziua tranzacției și sunt zilnic reevaluate utilizând cursul de schimb al BNM. Diferențele de curs sunt recunoscute în contul de profit și pierderi.

2.8 Auditul extern

Corectitudinea aplicării SIRF și procedeele de evidență reflectate în situațiile financiare se supun unui audit extern, care se asigură de compania internațională de audit. Rezultatele auditului extern se aduc la cunoștința Consiliului băncii, Adunării generale a acționarilor și Comisiei de cenzori.

Compania de audit informează Banca Națională a Moldovei despre orice acțiune frauduoasă comisă de funcționarii băncii, precum și despre orice neregulă din administrarea și din efectuarea operațiunilor care ar putea conduce la pierderi materiale pentru bancă.

3. Domeniile principale ale Politicii de Contabilitate

3.1 Mijloace bănești

În scopul întocmirii raportului privind fluxul de mijloace bănești, numerarul și echivalentul de numerar cuprind numerarul din casierie, conturile curente și plasamente pe termen scurt la alte bănci, titlurile de trezorerie și alte investiții foarte lichide pe termen scurt cu o scadență mai mică de 90 de zile de la data achiziției.

3.2 Credite și avansuri emise de către bancă

Creditele emise de către bancă reprezintă credite la care fondurile sunt remise direct debitorului și sunt recunoscute în bilanț când fondurile sunt puse la dispoziția debitorilor. Aceste credite sunt recunoscute inițial la valoarea costului, care este valoarea justă a fondurilor acordate, și sunt ulterior evaluate la costul amortizat folosind metoda ratei efective a dobânzii.

Banca va dezvălui informația privind portofoliul de credit și provizionul, reieșind din următoarea segmentare a clienților:

- corporativi;
- retail persoane juridice;
- retail persoane fizice.

3.3 Deprecierea creditelor

Dacă există o dovadă obiectivă că banca nu va putea recupera toate sumele cuvenite (suma creditului și dobânda) conform termenelor contractuale inițiale ai creditului, aceste credite sunt considerate depreciate. Valoarea pierderii din depreciere reprezintă diferența între valoarea de bilanț a creditului și valoarea prezentă a fluxurilor de mijloace bănești viitoare actualizate cu rata efectivă inițială a dobânzii sau este diferența între valoarea de bilanț a creditului și valoarea justă a gajului, dacă împrumutul are gaj și executarea acestuia este probabilă.

Deprecierea valorii și nerecuperabilitatea sunt evaluate și recunoscute separat pentru creditele și creanțele semnificative din punct de vedere individual, și la nivel de portofoliu pentru un grup de credite și creanțe similare ce nu sunt identificate individual ca fiind depreciate valoric.

Dacă nu există nici o dovadă obiectivă de deteriorare a valorii unui activ financiar evaluat separat, semnificativ sau nu, se exclude acest activ în grupa activelor financiare cu caracteristici similare ale riscului de credit, și se estimează pentru acestea un provizion colectiv pentru deteriorarea valorii. Activele, care sunt estimate individual pentru depreciere a valorii și pentru care este sau constituie a fi recunoscută pierderea din deprecierea valorii, nu sunt incluse în estimarea colectivă a deprecierei valorii.

Valoarea curentă a fluxurilor de numerar viitoare estimate este actualizată cu rata efectivă a dobânzii inițiale a activului financiar. Dacă creditul are o rată a dobânzii variabilă, rata discountului pentru estimarea pierderii din deteriorarea valorii este rata efectivă a dobânzii curentă.

Valoarea de bilanț a unui activ este redusă la valoarea sa recuperabilă estimată drept cheltuială din venit prin folosirea unui cont de provizion pentru depreciere a creditului. Casarea este efectuată când creditul este considerat nerecuperabil, în întregime sau parțial. Casările sunt reduse din provizioanele stabilite anterior și în același timp reduc suma creditului. Recuperările de credite casate în perioadele anterioare sunt incluse în venituri prin intermediu mișcării în provizionul pentru depreciere a valorii.

Dacă valoarea deprecierei scade ulterior datorită unui eveniment survenit după casare, diminuarea provizionului se face prin trecerea lui la provizionul aferent cheltuielilor din pierderile din credite.

Cu scopul evaluării colective a depreciării, activele financiare sunt grupate în baza criteriilor interne ale băncii de grupare a creditelor care ți cont de caracteristicile riscului de credit așa ca industria, tipul gajului, statutul trecut și alți factori relevanți. Fluxurile viitoare de trezorărie pentru un grup de active financiare care sunt evaluate colectiv pentru depreciere sunt estimate în baza experienței anterioare cu active cu caracteristici ale riscului de credit similare cu cele din grup. Metodologia și presupunerile folosite pentru estimarea fluxurilor viitoare de trezorărie sunt revizuite periodic pentru a reduce orice diferențe între pierderea estimată și pierderea reală.

3.4 Investiții financiare

a) Activele financiare la valoarea justă prin contul de profit și pierdere

Investițiile în titlurile de plasament calasificate drept deținute pentru comercializare sunt incluse în categoria “active financiare la valoarea justă prin contul de profit și pierdere”. Valorile mobiliare deținute pentru comercializare sunt titluri, care au fost achiziționate pentru a genera profit din fluctuațiile pe termen scurt ale prețurilor sau ale marjei intermediatorului, sunt incluse într-un portofoliu în care există un model de tranzacționare în scopul obținerii de profit. După recunoașterea inițială, titlurile de tranzacționare sunt evaluate la valoarea justă pe baza prețurilor cotate de cumpărare. Toate câștigurile sau pierderile realizate sau nerealizate aferente sunt recunoscute în profitul financiar. Veniturile din dobânzi aferente valorilor mobiliare respective sunt incluse în venituri din dobânzi. Toate achizițiile și vânzările de titluri de trezorerie ce prevăd livrarea într-un interval de timp prevăzut de reglementări sau practicile de piață sunt recunoscute la data decontării.

Contracte de vânzare și re-procurare

Acordurile de vânzare și răscumpărare (REPO) sunt înregistrate ca tranzacții de finanțare asigurate și sunt incluse la valori mobiliare. Diferențele prețurilor de vânzare și răscumpărare sunt înregistrate ca dobânzi și acumulate peste termenul REPO. Valorile mobiliare achiziționate în cadrul acordului pentru revânzare (REPO reversat) sunt înregistrate ca credite și avansuri.

b) Investiții deținute pentru comercializare

Banca clasifică investițiile financiare ca deținute pentru comercializare, dacă valoarea de bilanț va fi recuperată în principal dintr-o tranzacție de vânzare, și nu din utilizarea continuă a acestora. Banca clasifică drept investiții deținute pentru comercializare investițiile care sunt disponibile pentru comercializare imediată în starea curentă, la condițiile ordinare pentru comercializarea acestor tipuri de investiții și când comercializarea este probabilă (pe parcursul a următoarelor 12 luni).

Evenimente și circumstanțe pot extinde perioada de finalizare a comercializării peste un an. Extinderea perioadei necesare pentru finalizarea comercializării nu interzice clasificarea activului ca deținut pentru comercializare dacă tergiversarea este cauzată de evenimente și circumstanțe în afara controlului băncii și există dovezi suficiente că banca își menține planul de comercializare a activului.

Investițiile deținute pentru comercializare sunt inițial recunoscute la cost (inclusiv costurile de tranzacționare) și sunt ulterior evaluate la valoarea cea mai mică între valoarea de bilanț și valoarea justă. În cazul creșterii ulterioare a valorii juste, aceasta se recunoaște în cadrul pierderii din depreciere recunoscută anterior.

c) Investițiile disponibile pentru comercializare

Toate investițiile care nu au fost clasificate ca valori mobiliare deținute pentru comercializare sau deținute pentru vânzare, sunt clasificate ca valori mobiliare disponibile pentru comercializare. Toate procurările și vânzările de investiții, care trebuie transmise în perioada de timp stabilită de legislație sau convențiile de piață sunt recunoscute la data decontării. Activele spre vânzare sunt recunoscute inițial la valoarea costului (inclusiv costul tranzacției). Ulterior recunoașterii inițiale ele sunt reevaluate la valoarea lor justă, cu excepția cazurilor când valoarea justă nu poate fi determinată și sunt ținute la evidență la cost minus oricare provizion de depreciere.

Valorile juste sunt bazate pe prețurile cotate sau sunt estimate pe baza modelurilor fluxului de numerar și a coeficienților care reflectă circumstanțele specifice ale emitentului.

Schimbările în valoarea justă pentru instrumentele financiare disponibile pentru comercializare sunt recunoscute direct în capitalul propriu.

Dobânda pentru investițiile disponibile pentru comercializare este raportată la venituri din dobânzi.

d) Investiții în întreprinderi fiice

Investițiile în întreprinderi fiice sunt recunoscute inițial la cost (inclusiv costul de tranzacții). După recunoașterea inițială ele sunt măsurate la cost minus deprecierea

e) Investițiile în asociați

Un asociat este o entitate în care banca are o influență semnificativă și care nu este nici sucursală, nici asociere în participație. În situațiile financiare individuale ale băncii, investițiile în asociați sunt înregistrate la cost minus pierderile din depreciere.

3.5 Creanțe – alți debitori

La această categorie sunt înregistrate sume semnificative ce prezintă costurile aferente procedurilor juridice (taxele de stat).

Pentru astfel de creanță, SIC nr.39 impune determinarea valorilor recuperabile și recunoașterea pierderilor din deprecierea activelor. Valoarea recuperabilă se calculează prin actualizarea fluxurilor viitoare de numerar aferente activului. Fluxurile anticipate de numerar se prognozează în baza modelului istoric de colectare, înregistrat în anii precedenți și actualizat utilizându-se rata medie a dobânzii la portofoliul de credite acordate de bancă în MDL. Ajustările rezultatelor perioadei de raportare se efectuează prin contul de profit și pierderi.

3.6 Mijloace fixe

Mijloacele fixe sunt înregistrate la cost, care include prețul de cumpărare, taxele vamale, taxele nerecuperabile, precum și toate cheltuielile direct legate de punerea în funcție a activului, sau la valoarea de reevaluare minus amortizarea acumulată. Amortizarea prezintă o metodă de trecere pe cheltuieli a costului de cumpărare inițial a mijloacelor fixe de-a lungul duratelor de viață utilă a acestora.

Cheltuielile de reparație și întreținere sunt reflectate în contul de profit și pierdere la momentul efectuării lor. Cheltuielile ulterioare legate de mijloacele fixe sunt capitalizate în cazurile în care mijlocul fix este îmbunătățit la un stadiu mai ridicat decât cel estimat inițial. Cheltuielile pentru reparațiile curente, capitale și întreținerea mijloacelor fixe sunt incluse în cheltuielile operaționale pe măsura efectuării lor.

În cazul în care valoarea de înregistrare a unui mijloc fix este mai mare decât valoarea estimată recuperabilă, valoarea de înregistrare este redusă la valoarea economică. Câștigurile și pierderile la disponibilizarea mijloacelor fixe se determină prin raportarea la valoarea lor contabilă și se reflectă în contul de profit și pierdere.

Amortizare

Amortizarea se calculează prin metoda liniară odată cu punerea în funcție a activelor pe toată durata estimată de funcționare utilă, utilizând următoarele durate de exploatare:

Active	Ani
Clădiri	33-50
Moderinizări aduse activelor închiriate	4-15
Bancomate	4
Echipamente și instalații	4-8
Calculatoare	4
Vehicule	7

3.7 Active nemateriale

Activele nemateriale reprezintă costuri pentru achiziția de programe informatice ce sunt amortizate folosind metoda casării liniare pe parcursul celei mai veridice estimări a duratei de viață, care variază între 2 și 12 ani.

Costul activelor nemateriale include prețul de cumpărare, taxele vamale, impozite din vânzare nereturnabile, precum și toate cheltuielile direct atribuite pregătirii activului pentru folosire. Costurile asociate dezvoltării sau menținerii elementelor de programe informatice sunt recunoscute în contul de profit și pierdere în momentul în care sunt efectuate.

În cazul în care valoarea de bilanț a unui activ este mai mare decât valoarea recuperabilă estimată, activul este depreciat până la valoarea recuperabilă.

3.8 Compensarea activelor și datoriilor financiare

Activele și datoriile financiare sunt compensate iar suma netă este raportată în bilanț atunci când există un drept legal impozabil cu privire la compensarea sumelor recunoscute și există intenția de realizare sau de compensare a acestora pe o bază netă sau de realizare a activului și de decontare a obligațiunii simultan.

3.9 Recunoașterea veniturilor și cheltuielilor

Toate elementele de venituri și cheltuieli recunoscute în anul gestionar sunt incluse în determinarea profitului net sau a pierderii nete a perioadei care conține următoarele elemente: profitul sau pierderea din activitățile curente și elementele extraordinare.

Veniturile și cheltuielile din dobânzi sunt recunoscute în costul de profit și pierdere pentru toate instrumentele purtătoare de dobândă, inclusiv pentru creditele clasificate ca non-performante, pe baza principiului de specializare a exercițiului folosind metoda randamentului efectiv. Veniturile din dobânzi includ cupoanele câștigate din hîrtii de valoare investiționale și deținute pentru comercializare cu venit fix precum și disconturile calculate, primele aferente titlurilor de trezorerie și alte instrumente similare.

Costurile directe referitoare la originea creditelor sunt amînate și amortizate la venitul din dobânzi pe parcursul perioadei creditului utilizînd metoda directă, care se aproximează cu metoda dobînzii efective.

Veniturile din comisioane și spezele bancare pentru diversele servicii bancare sunt înregistrate la momentul efectuării tranzacțiilor. Dividendele sînt recunoscute la momentul la care este stabilit dreptul acționarilor de a primi sumele respective.

3.10 Datorii și active contingente

Datoriile contingente nu sunt recunoscute în situațiile financiare. Activele contingente nu sunt recunoscute în situațiile financiare.

3.11 Impozitarea

Impozitul pe profit include totalitatea impozitelor care se stabilesc asupra profiturilor impozabile.

Un provizion este constituit pentru toate obligațiile probabile de impozitare derivînd din legislația națională în vigoare.

Diferențele între declarațiile financiare întocmite în conformitate cu SIRF și normele contabile naționale generează diferențe între valorile activelor și obligațiilor, și veniturilor și cheltuielilor conform raportărilor fiscale. Impozitul pe venit amînat este reflectat contabil în conformitate cu SIC 12 - Impozitul pe venit, folosind metoda obligațiilor, pentru acele diferențe temporare ce apar ca diferență între baza de calcul a impozitului pentru active și pasive, și valoarea determinată pentru întocmirea declarațiilor financiare conform SIC.

Impozitul amînat este recunoscut doar în măsura în care este probabilă existența unor profituri impozabile viitoare ce pot fi utilizate pentru reducerea acestor pierderi fiscale din diferențe temporare.

3.12 Recunoașterea și anularea instrumentelor financiare

Banca recunoaște un activ financiar sau o obligațiune financiară în bilanțul contabil doar în cazul în care Banca devine parte a unui acord contractual cu privire la instrument. Toate tranzacțiile ordinare de vânzare și cumpărare a activelor financiare sunt recunoscute la data decontării, adică la dată când activul este livrat Băncii sau de către Bancă. Tranzacțiile ordinare de vânzare și cumpărare sunt procurări sau vânzări de active financiare care solicită livrarea activului pe parcursul perioadei stabilite de regulile sau convențiile pieții.

Recunoașterea unui activ financiar este anulată în cazurile:

- Dreptul de primire a fluxului de numerar aferent activului a expirat;
- Banca menține dreptul de primire a fluxului de numerar aferent activului, dar și-a asumat obligația de a le achita pe deplin, fără tergiversări semnificative, unei părți terțe în cadrul unui acord de intermediere; sau

- Banca și-a transferat drepturile de a primi fluxul de numerar aferent activului și fie (a) a transferat substanțial toate riscurile și beneficiile activului, sau (b) nu a transferat și nu a menținut substanțial toate riscurile și beneficiile aferente activului, dar și-a transferat controlul asupra activului.

În cazul în care Banca nici nu transferă, nici nu păstrează marea majoritate a riscurilor și beneficiilor activului financiar activul este recunoscut proporțional cu continuarea implicării sale. Continuarea implicării entității ia forma garantării activului transferat, măsura în care entitatea continuă să se implice este valoarea mai mică între valoarea activului și valoarea maximă a contravalorii primite pe care entitatea ar putea fi nevoită să o achite.

Recunoașterea unei obligațiuni financiare este anulată în cazul în care obligația aferentă acesteia este reziliată, anulată sau expirată.

3.13 Leasing operațional – Banca drept locatar

Leasingul unde locatorul păstrează în mod substanțial toate riscurile și beneficiile aferente proprietății bunului cumpărat în leasing este clasificat ca leasing operațional. Plățile de leasing în cazul unui leasing operațional trebuie recunoscute ca o cheltuială de profit și pierdere conform metodei liniare de-a lungul termenului de leasing.

3.14 Costuri ale pensiilor și beneficii ale angajaților

Banca, în desfășurarea normală a activităților, execută plăți către fondul bugetului asigurărilor sociale de stat și fondul asigurării obligatorii de asistență medicală în numele angajaților săi. Toți angajații băncii fac parte din sistemul de pensii de stat. Contribuțiile de asigurare socială de stat, precum și primele de asigurare obligatorie de asistență medicală, suportate de bancă pe cont propriu, se reflectă la cheltuieli la momentul calculării salariului.

Banca nu operează nici o altă schemă de pensionare și deci, nu are nici o obligație referitoare la pensii. Banca nu operează nici un alt plan de beneficii sau alt plan beneficii post pensionare. Banca nu are alte obligații de a presta servicii suplimentare pentru actualii sau foștii angajați.

3.15 Provizion pentru deprecierea creditelor

Banca formează provizioane în cazul când are obligații legale sau constructive de transferare a beneficiilor economice ca rezultat al evenimentelor anterioare și când este posibilă estimarea rezonabilă a obligației.

Suma provizionului reprezintă diferența dintre valoarea contabilă și valoarea recuperabilă estimată, calculată la valoarea actualizată a fluxurilor de numerar estimate a fi recuperate, inclusiv sumele recuperabile gaj, actualizate pe baza ratei dobânzii inițiale a instrumentului.

Provizionul pentru deprecierea creditelor se utilizează pentru acoperirea creditelor clasificate ca neperformante. Aceste credite se trec la scăderi din contul provizioanelor formate anterior.

Recuperările de credit, casate în perioadele anterioare, sunt incluse în venituri.

3.16 Provizion pentru deprecierea valorii investițiilor în capital

Banca tratează investițiile în capital disponibile pentru vânzare ca depreciable, atunci când există dovezi obiective de depreciere a valorii.

Deoarece nu există o piață activă, nu este posibilă determinarea valorii de piață a investițiilor în capital, deținute de bancă. Deprecierea valorii este evaluată prin compararea cotei-părți deținută de Bancă în activele nete pe baza situațiilor financiare auditate ale beneficiarilor de investiții cu valoarea de bilanț a acestor investiții.

3.17 Dividende

Dividendele spre plată se înregistrează după ce sunt aprobate la Adunarea generală anuală a acționarilor băncii. Rapoartele contabile ale băncii servesc drept bază pentru distribuirea profitului și altor alocări.

3.18 Depozite

Depozitele sunt datorii financiare pe termen scurt care trebuie să fie evaluate la cost amortizat. Luînd în considerație faptul că depozitele la termen sunt purtătoare de dobîndă, iar conturile curente au termen de viață scurt și maturitate nedeterminată, s-a apreciat evaluarea și prezentarea acestor datorii ca fiind acceptabile în scopurile SIC. La acest compartiment nu sunt identificate alte implicări a SIC nr.39.

3.19 Împrumuturi

Împrumuturile sunt recunoscute inițial la cost, calculat la valoarea incasărilor mai puțin costurile de tranzacții aferente. Împrumuturile ulterioare sunt evaluate la costul amortizat iar orice diferență între incasărilor nete și valoarea de răscumpărare este recunoscută în contul de profit și pierdere pe perioade scursă pînă la maturitate folosind metoda randamentului efectiv.

3.20 Datorii către autoritățile publice

Datorii către autoritățile publice cuprind conturi curente ale Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova și conturile de depozit ale Fondului de Asigurări Sociale.

3.21 Capitalul propriu

Capitalul propriu al băncii include:

- acțiunile ordinare;
- acțiunile de tezaur;
- capitalul suplimentar;
- capitalul de rezervă;
- profitul nedistribuit.

Acțiunile ordinare plasate reprezintă valoarea aporturilor primite de la acționari în contul achitării acțiunilor și este egal cu suma valorii nominale a acțiunilor plasate.

Acțiunile ordinare de tezaur sunt răscumpărate de la acționari. Acțiunile de tezaur micșorează numărul acțiunilor ordinare plasate și nu dau dreptul la primirea dividendelor.

Capitalul suplimentar s-a format în rezultatul vânzării acțiunilor băncii și prezintă diferența între prețul de vânzare și valoarea nominală a acțiunilor.

Capitalul de rezervă este format din contul defalcărilor din beneficiu după impozitare în mărimea stabilită de Adunarea generală a acționarilor. Capitalul de rezervă se utilizează pentru acoperirea pierderilor.

Profitul nedistribuit se utilizează la stingerea pierderilor perioadei curente, plata dividendelor, formarea capitalului de rezervă.

3.22 Părți afiliate

Părțile sunt considerate afiliate dacă una din ele are capacitatea de a o controla sau de a o influența semnificativ pe cealaltă în luarea deciziilor financiare și operaționale.

Tranzacțiile între părți afiliate reprezintă un transfer de resurse sau obligații între părți afiliate indiferent dacă implică un preț sau nu.

3.23 Instrumente financiare derivate

Instrumente financiare derivate, inclusiv contractele în valuta străină, contracte forward, swap-valutar, opțiuni și alte instrumente derivate sunt inițial recunoscute în bilanțul contabil la cost, în cazul în care banca devine o parte a obligațiilor contractuale a instrumentului, ulterior se reevaluează la valoarea justă. Toate derivatele sunt contabilizate ca active, atunci când valorile juste sunt pozitive, și ca obligațiuni, când valorile juste sunt negative.

Valoarea justă a contractelor forward de valută este calculată prin referința la ratele de schimb forward existente pentru contractele cu scadențe similare.

Unele instrumente financiare derivate pot fi incorporate în alte instrumente financiare, precum contractele în valuta străină într-un contract de bază, care nu reprezintă un instrument financiar și sunt contabilizate ca instrumente financiare derivate separate în cazul în care caracteristicile și riscurile economice nu sunt strâns legate de cele ale contractului de bază și contractul de bază nu este evaluat la valoarea justă cu pierderi sau profit nerealizat.

Schimbările în valoarea justă a instrumentului financiar derivat sunt înregistrate la contul de profit și pierdere.

3.24 Evenimentele ulterioare datei bilanțului

Evenimentele ulterioare datei bilanțului sunt reflectate în situațiile financiare în caz că furnizează informații suplimentare despre situația Băncii la data bilanțului (evenimente ce necesită ajustări), sau indica faptul că ipoteza continuității exploatarei nu este adecvată. Evenimentele ulterioare ce nu necesită ajustări sunt prezentate în note, în cazul în care sunt semnificative.

4. Dispoziții finale

Prezentul Document intră în vigoare din data 01.01.2009.